

Ser de poble és el millor que hi ha

Els entrenadors del Llagostera i el Bordils expliquen les claus de l'èxit dels seus equips, que s'han d'enfrontar amb clubs potents de ciutats més grans

Oriol Alsina (esquerra) i Pau Campos, sostenen les portades que El 9 Esportiu ha dedicat als seus equips les últimes setmanes Foto: LLU SERRAT.

L'etiqueta #aforçadunpoble l'utilitza l'Handbol Bordils en les seves comunicacions per Twitter. Reflecteix el tarannà d'un club modest de població petita –no arriba als 2.000 habitants– que ha vist com el seu equip d'handbol s'enfila fins al segon lloc de la segona màxima competició espanyola. La mateixa etiqueta podria apropiarse-la en el seu compte l'UE Llagostera, l'equip que ha protagonitzat el gran miracle del futbol català de les últimes temporades i que ostenta el lideratge de la segona B.

Tant l'un com l'altre comparteixen una condició humil –les seves poblacions són les més petites de cada lliga– i porten a la pràctica uns projectes modestos fets amb moltes dosis d'amateurisme –els jugadors del Bordils ni tan sols cobren–. També coincideixen en la manera de fer –treball, sacrifici i disciplina– i en un lideratge sòlid

gràcies a la bona feina dels seus entrenadors, Oriol Alsina (Llagostera) i Pau Campos (Bordils). Tots dos s'han reunit amb El 9 Esportiu per avaluar els èxits i les dificultats d'uns equips que han assolit uns estrats que no els corresponen per la mida de les seves poblacions.

Motivació i dinàmiquesLa primera de les claus la dona Oriol Alsina: “Sempre ets inferior als altres, però això se supleix amb il·lusió. La motivació et fa entrar en unes dinàmiques que, en l'esport col·lectiu, influeixen molt. Et surt allò que normalment no faries, com la setmana passada quan vam guanyar al camp del Badalona amb lesionats i un jugador menys.” Pau Campos hi coincideix: “Hi ha una confiança extra que fa que els jugadors provin coses noves. En determinades situacions difícils, veus les seves cares i de seguida saps que tiraràs el partit endavant i que guanyaràs. És incompreensible. Havia viscut la mateixa situació en una categoria inferior i havíem perdut.”

Campos insisteix en la bona integració del grup: “Funcionem gràcies al grup. Jugador per jugador, potser els altres són més bons, però els guanyem perquè el grup té una dinàmica.” Un concepte, el de grup, que el Llagostera no pot treballar amb les mateixes garanties: “Tenim quatre o cinc jugadors que és molt difícil que l'any que ve continuïn amb nosaltres. Valen més que el que els paga el Llagostera, i l'any que ve tindran ofertes”, diu Alsina. En aquest sentit, l'amateurisme juga a favor del Bordils: “Els que fa menys temps que són a l'equip ja fa quatre anys que hi són. En el futbol els jugadors saben que si no estan en un equip estaran en un altre, perquè rebran ofertes. En el nostre cas, els jugadors, per jugar a plata, només poden estar a Bordils. No acceptaran una oferta de 600 euros per anar a l'altra punta d'Espanya. Això fidelitza i fa que la gent se senti identificada.” La baseLa identificació ajuda, en el cas del Bordils, a crear una base que després nodrirà el primer equip: “La cuidem tant com podem. Hi havia por que ens centréssim massa en el primer equip, però passa al revés. Els jugadors s'impliquen i col·laboren en la base, perquè la majoria l'han mamat allà mateix.” Alsina explica que la situació del Llagostera és diferent: “És molt difícil cuidar-la. Quan un nen destaca, te'l prenen.” Just al revés que a Bordils: “Véuen jugadors de fora i això ens ajuda, perquè a Bordils no hi ha una lleva de nens prou gran per omplir un equip. Han de venir de fora i l'oferta és atractiva.” Clubs simpàticsPertànyer a pobles petits i

enfrentar-se amb clubs molt més grans fa que el Llagostera i el Bordils siguin considerats els clubs simpàtics de les seves lligues: “Ser un equip modest fa que molts ens triïn com a segon equip. Són del Barça o de l'Espanyol... i del Llagostera. Caus bé”, diu Alsina. Campos hi coincideix, però amb matisos: “Les històries com les nostres arriben i enganxen. Som el club simpàtic, però això s'acaba perquè ningú vol que li fotin una plaça d'ascens. Llavors l'equip simpàtic ja no mola tant.” El suport de l'afició a Llagostera envegen la capacitat de convocatòria del Bordils. Estan contents amb la resposta de la seva afició –fins i tot ve gent de les poblacions veïnes–, però els agradaria que el camp s'omplís: “Juguem amb desavantatge. Ens agradaria que al nostre camp la resposta fos com la que trobem nosaltres a fora. Hi ha excepcions, com el partit contra l'Olot, en què l'ambient era acollonant”, diu Alsina. Campos explica que als jugadors se'ls enganxa la passió amb la qual viuen els partits els aficionats bordilencs: “En els temps morts ens costa sentir-nos entre nosaltres, de tant de soroll. Els jugadors ho noten. Jo he vist molta pell de gallina i paios de 30 anys que s'emocionen. I a mi també em passa. En l'últim partit, 25 minuts abans de començar, ja ningú podia seure a la graderia.” I explica una anècdota del partit de copa contra el Cangas: “Víctor Tomàs em va enviar un missatge per dir-me que pujava a veure el partit. Quan vaig dir als meus jugadors que el capità del millor equip del món venia expressament a veure'ls van al·lucinar.” Els dinersLa crisi econòmica obliga a fer grans equilibris per quadrar els balanços. Els Ajuntaments fan el que poden –“tot i més”, diuen tots dos– i els clubs han d'intentar economitzar la màxim les seves despeses i recórrer als recursos privats: “Perdem patrocinadors, i això que tenim gent de la junta que no para de treballar, que va a la festa major, a la barra del bar, a la festa de Cap d'Any... per aconseguir ingressos i que no ens falti res”, explica l'entrenador del Llagostera. Campos valora la capacitat de sacrifici dels socis: “Et compra l'abonament, la loteria, et posarà un anunci si té una empresa... Vas trobant ajudes, tot i que aquest any viatgem per tot Espanya i s'han multiplicat les despeses.” El futurAlsina i Campos tenen clar que la situació actual no durarà tota la vida, i que els seus clubs han arribat al màxim que es poden permetre –descarten l'ascens a la categoria superior–. “La gent ha de disfrutar i ser conscient que potser no es viurà més una etapa com aquesta. La gent no té memòria i de seguida d'acostuma als èxits. Però cal tenir en compte la humilitat dels nostres clubs”, assegura Alsina. Campos també sap que l'èxit actual és una cosa passatgera: “Això que vivim és anecdòtic i en qualsevol moment pot començar la davallada.” I Alsina conclou amb el desig que l'afició no giri l'esquena a l'equip: “Volem que quan arribin temps pitjors continuï amb nosaltres.”

Publicat a:

-El 9 Esportiu. Nacional 22-11-2013 Pàgina 22

-El 9 Esportiu. Comarques Gironines 22-11-2013 Pàgina 20

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/56-mes-esport/695645-ser-de-poble-es-el-millor-que-hi-ha.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss